

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

Inge Van de Plas²

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 2 november 2018

FAILLISSEMENT

Aangifte schuldvordering – Eigendomsvoorbehoud – Kwijting – Curator – Sluitingsvergadering
FAILLITE

Déclaration de créance – Réserve de propriété – Décharge du curateur – Clôture de la faillite

De feiten van voorliggend arrest betreffen een niet-betaalde verkoper en zijn aangifte van schuldvordering. Binnen het faillissement had de verkoper aangifte gedaan en was hij erkend als bevoorrecht schuldeiser. Vervolgens wordt de curator kwijtescholden op de sluitingsvergadering. Tijdens deze vergadering was de niet-betaalde verkoper afwezig en liet hij geen opmerkingen gelden. Echter, na de sluiting van het faillissement vordert de betrokken schuldeiser een schadevergoeding voor miskenning van zijn eigendomsrecht. Deze schadevergoeding wordt toegekend door het hof van beroep.

Het Hof van Cassatie daarentegen volgt de beslissing van het hof van beroep niet. Volgens het Hof heeft de niet-betaalde verkoper onder eigendomsvoorbehoud aangifte gedaan van zijn schuldvordering en werd hij aanvaard als bevoorrecht schuldeiser. Indien de niet-betaalde verkoper vervolgens behoorlijk tot de sluitingsvergadering, waar over de kwijting van de curator zal worden beslist (art. 80 Faill.W., thans art. XX.171 WER), wordt opgeroepen, dan is de kwijting van de curator ook op deze schuldeiser van toepassing en kan hij tegen de curatoren ter zake de faillissementsvereffening geen grieven meer doen gelden ook al betreffen die een beweerde miskenning van het eigendomsvoorbehoud. Daarom oordeelt het Hof van Cassatie dat *“het arrest dat de vordering tot schadevergoeding van de verweerster tegen de eisers gegrond verklaart niettegenstaande de algemene kwijting van de curatoren ten gevolge van de sluiting van het faillissement, artikel 80, laatste lid faillissementswet schendt”*.

Orb. Antwerpen (afd. Antw.) 1 maart 2019

INSOLVENTIE

Gerechtelijke reorganisatie – Buitengewone schuldvorderingen en schuldeisers in de opschorting – Zakelijke zekerheid – Bijzonder voorrecht

INSOLVABILITÉ

Réorganisation judiciaire – Créances et créanciers sursitaires extraordinaires – Sureté réelle – Privilège spécial

² Assistent Universiteit Antwerpen.

Dit vonnis betreft de definitie van de buitengewone schuldvordering in de opschorting tijdens een procedure tot gerechtelijke reorganisatie. Sinds de inwerkingtreding van boek XX van het Wetboek Economisch Recht worden buitengewone schuldvorderingen in de opschorting als volgt gedefinieerd:

“de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn op het ogenblik van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, door een zakelijke zekerheid, en de schuldvorderingen van de schuldeiserseigenaars”

Op basis van deze definitie bestaat er onzekerheid of bijzondere voorrechten al dan niet als zakelijke zekerheden kunnen worden beschouwd en schuldvorderingen gewaarborgd door bijzondere voorrechten als buitengewone schuldvorderingen in de opschorting.

De ondernemingsrechtbank van Antwerpen heeft deze vraag beantwoord op basis van bestaande definities van zakelijke zekerheden en bijzondere voorrechten waarbij de nadruk wordt gelegd op de preferentie welke deze verleent op bepaalde bestanddelen van de schuldenaar en waarin zakelijke zekerheden uitdrukkelijk worden gelijkgesteld met bijzondere voorrechten. De rechtbank grijpt hiervoor terug naar het juridisch woordenboek VALKS en de handboeken aangaande zekerheden van respectievelijk E. DIRIX en M.E. STORME.

Ingevolge deze analyse komt de rechtbank tot het besluit dat de schuldeisers wiens schuld wordt gewaarborgd door een bijzonder voorrecht, *in casu* het bijzonder voorrecht voor de kosten tot behoud van de zaak (art. 20, 4° Hyp.W.), moeten worden gekwalificeerd als buitengewone schuldeisers in de opschorting.

7. VERZEKERINGEN / ASSURANCES

Tine Meurs³

Wetgeving/Législation

‘Recht om vergeten te worden’ ingevoerd voor bepaalde persoonsverzekeringen

VERZEKERINGEN

Landverzekeringsovereenkomst – Persoonsverzekering – Gemeenschappelijke bepalingen – Recht om vergeten te worden – Schuldsaldo

ASSURANCES

Assurances terrestres – Assurances de personnes – Dispositions communes – Assurance solde restant dû – Droit à l’oubli

De wet van 4 april 2019 tot wijziging van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen (W.Verz.), waarbij voor bepaalde persoonsverzekeringen een recht

³ Advocaat te Brussel.

om vergeten te worden wordt ingevoerd, is op 18 april 2019 in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd. De wet beoogt de toegang tot schuldsaldoverzekering te vergemakkelijken voor personen die in het verleden getroffen zijn door een kankeraandoening maar intussen genezen zijn verklaard. De wetgeving is gebaseerd op de Franse regeling, gekend als Convention AERAS.

In Deel 4, Titel 2, Hoofdstuk 1 W.Verz., wordt een nieuwe Afdeling *Ibis* ingevoegd met als opschrift: "Afdeling *Ibis*. Recht om vergeten te worden". Hierbij kan worden opgemerkt dat het recht om vergeten te worden ingevoerd wordt bij de "Bepalingen betreffende alle verzekeringsovereenkomsten" (Hoofdstuk 1, Titel II, Deel 4 W.Verz.).

Nieuw artikel 61/1 W.Verz. voorziet evenwel dat het toepassingsgebied van de regeling beperkt is tot verzekeringsovereenkomsten die de terugbetaling van het kapitaal waarborgen, met name:

- a) van een hypothecair krediet zoals bedoeld in artikel 224 W.Verz. (krediet voor de verbouwing of verwerving van de eigen en enige gezinswoning);
- b) van een beroepskrediet.

Overeenkomstig nieuw artikel 61/2, § 1 W.Verz. moeten personen die getroffen werden door een kankeraandoening, ongeacht het type, en die een verzekering zoals bepaald in artikel 61/1 willen aangaan, deze aandoening melden aan hun verzekeraar overeenkomstig artikel 58 W.Verz. (mededelingsplicht verzekeringnemer). Het is de verzekeringsonderneming echter verboden om bij het verstrijken van een termijn van 10 jaar na het succesvol beëindigen van de behandeling en voor zover er geen herval plaatsvond binnen deze termijn, deze kankeraandoening in acht te nemen bij het bepalen van de huidige gezondheidstoestand, zoals vermeld in artikel 61 W.Verz.

Onder het "succesvol beëindigen van de behandeling" wordt begrepen "*de datum waarop de actieve behandeling van de kankeraandoening werd beëindigd, in afwezigheid van een nieuwe opstoot van kanker*". In de parlementaire voorbereiding wordt nader toegelicht dat hiermee bedoeld wordt "zonder herval en zonder noodzakelijke bijkomende behandeling, zij het met uitzondering van een behandeling van het type hormoontherapie", in de mate dat het een preventieve behandeling is (*Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 3524/006, 4*).

De verzekeringsonderneming mag deze kankeraandoening niet uitsluiten uit het verzekeringscontract of de verzekering weigeren omwille van deze kankeraandoening. In de parlementaire voorbereiding wordt verduidelijkt dat dit betekent dat de verzekeringsonderneming de verzekering niet mag weigeren, noch een bijpremie mag aanrekenen ten gevolge van de aandoening (*Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 3524/001, 4*).

Krachtens nieuw artikel 61/2, § 2 W.Verz. kan de Koning de tienjarige termijn aanpassen in functie van leeftijds-categorieën en/of het type van kankeraandoeningen.

In tegenstelling tot de Franse regeling, op grond waarvan een kandidaat-verzekerde het recht heeft om zijn kankeraandoening niet te melden na een bepaalde periode, heeft de Belgische wetgever ervoor gekozen om niets te wijzigen aan de mededelingsplicht van de kandidaat-verzekeringnemer. De wet maakt daarentegen de verzekeringsonderneming verantwoordelijk om met bepaalde informatie geen rekening te houden bij de risicobeoordeling.

Overeenkomstig nieuw artikel 61/3 W.Verz. kan de Koning o.m.:

- in een referentierooster een aantal types kankeraandoeningen definiëren waarvoor de tienjarige termijn verkort wordt;
- in een referentierooster een aantal chronische ziektes definiëren waarvoor (i) de verzekeringsonderneming geen bijpremies mag aanrekenen, noch in een uitsluiting mag voorzien of de overeenkomst mag weigeren ten gevolge van deze aandoening, of (ii) de verzekeringsonderneming een bijpremie kan aanrekenen ten gevolge van deze aandoening, waarbij de Koning eveneens het niveau bepaalt waarop deze bijpremie medisch en verzekerings-technisch verantwoord is;
- het referentierooster aanpassen voor bepaalde types kankeraandoeningen en/of chronische aandoeningen.

De Koning wordt in zijn diverse bevoegdheden bijgestaan door het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg en het Opvolgingsbureau voor de tarifiering van schuldsaldoverzekeringen (*cf. art. 217 W.Verz.*). De wet schrijft tevens voor dat de termijnen, het niveau van de bijpremie en de nadere regels "medisch en verzekeringstechnisch objectief en redelijk verantwoord zijn op basis van wetenschappelijke gegevens". Uit de bespreking in de Kamercommissie Bedrijfsleven blijkt dat er reeds een voorontwerp van koninklijk besluit voorligt, met referentierooster in bijlage. Dit referentierooster zou zeer nauw aansluiten bij het reeds bestaande Franse referentierooster (Convention AERAS) (*Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 3524/006, 3*).

Op grond van nieuw artikel 61/4 W.Verz. worden geschillen met betrekking tot de regeling eerst voorgelegd aan het Opvolgingsbureau voor de tarifiering, onverminderd de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken.

Deze wet treedt in werking op de 1ste dag van de 10de maand na de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, d.w.z. 1 februari 2020, en is enkel van toepassing op nieuwe overeenkomsten gesloten vanaf deze datum.